

Вънка разхождатъ се хора, —
сѣдашъ и пишешъ поема ;
слънце изгрѣло на двора, —
нова поема.

Тжжно ти станало нѣщо, —
дълга елегия ;
Нѣкой починалъ отсрѣща, —
нова елегия.

Вѣрно, живота обичаме,
но да живѣемъ не можемъ.
Нѣкой се трови съ отрова,
ние — съсь стихове.

